

व्याधान् शाकुनीकान् गोपान् कैवर्त्तान् मूल-
खानकान् ।

व्यालयाहातुच्छत्तोन्यांश्च वनचारिणः ॥
ते पृष्टास्तु यथा ब्रूयुः सीमासन्धिषु लक्षणम् ।
तत्तथा स्थापयेद्वाजा धर्मैश्च ग्रामयोर्द्वयोः ॥
चेन्नूपतङ्गागानामारामस्य गृहस्य च ।
सामन्तप्रत्ययो ज्ञेयः सीमासेतुविनिर्णयः ॥
सामन्ताश्च श्रुत्वा ब्रूयुः सेतौ विवदतां नृणाम् ।
सर्वे पृथक् पृथक् दण्डा रात्रा मध्यमसाहसम्
गृहं तङ्गागमारामं चैवं वा भीषया हरन् ।
गतानि पञ्च दण्डाः स्वादज्ञानाद्दिशतो दमः ॥
सीमायामविषद्वायां स्वयं राजैव धर्मवित् ।
प्रदिशेत् भूमिमेतेषामुपकारादिति स्थितिः ॥”

इति मानवे ८ अध्यायः ॥

सीमिकः, पुं, (स्यमति शब्दायते इति । स्यमु
शब्द + “स्यमेः संप्रसारणञ्च ।” उणा० २ ।
४३ । इति किकन् धातोः सम्प्रसारणं दीर्घश्च)।
ह्रस्वभेदः । वस्तीकः । सूक्ष्मकमिजातिः । इति
संक्षिप्तसारोणादित्तिः ॥

सी(शी)रः, पुं, (सिनोति सीयते इति वा । सि बन्धे
+ “शसिचिमां दीर्घश्च ।” उणा० २ । २५ ।
इति कन् । दीर्घश्च ।) सूर्यः । इति मेदिनी ।
अर्कह्रस्वः । इलः । इत्यमरः । २ । ८ । १४ ॥
(यथा, मेघदूते । १६ ।

“सद्यः सीरोत्कर्षणसुरभि चेतमाराह्य मालं
किञ्चित्पश्चात् व्रजलघुगतिः किञ्चिदेवोत्तरेण ॥”)
सी(शी)रकः, पुं, (सीर + संज्ञायां कन् ।) शिशु-
मारः । इति शब्दमाला ॥ (सीर + स्वार्ये
कन् ।) सीरशब्दार्थोऽप्यत्र ॥

सी(शी)रध्वजः, पुं, (सीरः ध्वजे यस्य ।) चन्द्र-
वंशीयराजविशेषः । स तु ऋक्षरोमराजपुत्रः ।
यस्य पुत्रार्थं यजनभुवं कृतः सीरे सौता
दुहिता समुत्पन्ना तस्य पुत्रो भानुमान् । इति
विष्णुपुराणे । ४ । ५ । १२ ॥ (भागवतमतेऽस्य
पुत्रः कुशध्वजः । यथा, तत्रैव । ८ । १३ ।
१८ ।

“ततः सीरध्वजो जज्ञे यज्ञार्थं कर्षतो महीम् ।
सौता सीराप्रतो जाता तस्मात् सीरध्वजः

स्रुतः ॥

कुशध्वजस्तस्य पुत्रस्ततो धर्मध्वजो नृपः ॥”)
सीरपाणिः, पुं, (सीरः पाणौ यस्य ।) बलदेवः ।
इत्यमरः । १ । १ । २५ ॥

सीरी, [न] पुं, (सीरोऽस्यास्तीति । इनिः ।)
बलदेवः । इति हलायुधः भूरिप्रयोगश्च ॥

सीलन्धः, पुं, मन्त्रभेदः । चिलिन्दा इति भाषा ।
तस्य गुणाः ।

“सीलन्धः सेषलो ह्यथो विषाके मधुरो गुरुः ।
वातपित्तहरो ह्ययं आमवातकरश्च सः ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

सीवनं, क्ली, (सिष्यु तन्मुसन्ताने + णट् । छिबु
सिष्योर्णटि वा दीर्घः इति स्वामी । मुग्धबोध-
मते “सीवनसीवने वा ।” इति सूत्रात् मिपा-

तितः ।) तन्मुसन्तानम् । सूचीकर्षणं । सीयानी
इति सेलायी इति च भाषा । तत्पर्यायः ।
सीवनम् २ स्यातिः ३ । इत्यमरः । ३ । २ । ५ ॥
कतिः ४ व्यतिः ५ । इति शब्दरत्नावली ॥
(यथा, सुश्रुते । ४ । १ ।

“यथोक्तं सीवनं तेषु कार्यं सन्धानमेव च ॥”)
सीवनी, स्त्री, (सिव + णट् । स्त्रियां ङीप् ।)
लिङ्गमण्डपः सुवम् । लिङ्गाभात् गुणपर्यन्त-
सीवनम् । इति हेमचन्द्रः ॥

सीसं, क्ली, सीसकम् । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा,
महाभारते । ५ । ४८ । ७८ ।

“सुवर्णस्य मलं रूप्यं रूप्यस्यापि मलं त्रयु ।
त्रयं त्रयु मलं सीसं सीसस्यापि मलं मलम् ॥”
अथ सीसस्योत्पत्तिर्नामगुणाश्च ।

“दृष्ट्वा भोगिसुतां रम्यां वासुकिस्तु मुमोच यत् ।
वीर्यं जातस्ततो नागः सर्वरोगापहो नृणाम् ।
सीसं वज्रञ्च वज्रञ्च योगेष्टं नागनामकम् ॥
नागनामकं नागः भुजङ्ग इत्यादि ।

सीसं रङ्गगुणं त्रयं विशेषात् मेघनाशनम् ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥

सीसकं, क्ली, (सीसमेव । स्वार्ये कन् ।) धातु-
विशेषः । सीसा इति भाषा । तत्पर्यायः ।
नागम् २ योगेष्टम् ३ वज्रम् ४ । इत्यमरः । १ । ८ ।
१०५ ॥ सीसम् ५ सीसपत्रकम् ६ गण्डपदभवम् ७
सिन्दूरकारणम् ८ वर्धम् ९ स्वर्णारि १०
यवनेष्टम् ११ सुवर्णकम् १२ । इति हेमचन्द्रः ॥
वज्रम् १३ पिष्टम् १४ सुवर्णारि १५ त्रयु १६
त्रयुः १७ । इति शब्दरत्नावली ॥ वज्रकम् १८
महावलम् १९ यवनेष्टकम् २० । इति
जटाधरः ॥ बहुमलम् २१ चीनम् २२
पिष्टम् २३ । इति रत्नमाला ॥ जडम् २४
भुजङ्गमम् २५ उरगम् २६ कुरङ्गम् २७ परि-
पिष्टकम् २८ मृदुल्लणायसम् २९ पद्मम् ३० तार-
शुद्धिकरम् ३१ शिरावृत्तम् ३२ वयोवज्रम् ३३
चीनपिष्टम् ३४ । अस्य गुणाः ।

“सीसन्तु वज्रसाम्यं साद्रसवीर्यविपाकतः ।
उष्णञ्च कफवातघ्नमर्शघ्नं गुरु लेखनम् ॥
वर्षे नीलं मृदु क्षिण्वं निर्मलञ्च सुगौरवम् ।
रौप्यसंशोधने क्षिप्रं सीसकञ्च तदुत्तमम् ॥”
इति राजनिर्घण्टः ॥

अथ सीसस्योत्पत्तिर्नामगुणाः ।
“दृष्ट्वा भोगिसुतां रम्यां वासुकिस्तु मुमोच यत् ।
वीर्यं जातस्ततो नागः सर्वरोगापहो नृणाम् ।
सीसं वज्रञ्च वज्रञ्च योगेष्टं नागनामकम् ।
नागः भुजङ्ग इत्यादि ।
सीसं वज्रगुणं त्रयं विशेषात् मेघनाशनम् ॥

नागस्तु नागशततुल्यबलं ददाति
व्याधिं विनाशयति जीवनेमातनोति ।
वज्रं प्रदीपयति कामबलं करोति
मृत्युञ्च नाशयति सन्ततसेवितः सः ॥
पाकेन हीनो किल रङ्गनागो
कुष्ठानि गुल्माश्च तथा निजहान् ।

पाण्डुप्रमेहामिलसादसोथ-
भगन्दरादीन् कुरुतः प्रयुक्तौ ॥” ॥

अथ सीसकस्य शोधनम् ।

“तस्य साहजिका दोषा वज्रस्यैव निदर्शिताः ।
शोधनञ्चापि तस्यैव भिषग्भिर्गदितं पुरा ॥” ॥

अथ सीसकस्य मारणविधिः ।

“ताम्बूलरससंपिष्टशिलालेपात् पुनः पुनः ।
हात्रिं शङ्खिः पुटेर्नामो निरुध्य भक्ष्य जायते ॥”
शिला मनःशिला । अन्यच्च ।

अथत्यचिच्चात्वकचूर्णं चतुर्थ्यांशेन निःक्षिपेत् ।
मृत्पात्रे विद्रुतो नागो लोहद्वार्या प्रचालितः ॥

यामैकेन भवेद्भक्ष्यं तत्तुल्या स्यान्नमनःशिला ।

काञ्चिकेन द्वयं पिष्ट्वा पचेद्दृष्टपुटेन च ॥

स्वाङ्गशीतं पुनः पिष्ट्वा शिलया काञ्चिकेन च ।

पुनः पचेत् शरावाभ्यामेवं दृष्टिपुटेर्नृतिः ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

मारितस्यास्य गुणाः पूर्ववत् ॥ ॥ अपि च ।

“तैस्ते तन्ने गवां मूत्रे काञ्चिके च कुलत्यके ।

त्रिधा त्रिधा विशुद्धिः स्यात् स्वर्णादीनां

समासतः ॥”

अथ सीसकस्य मारणम् ।

“कुडवं नागपत्राणां कुनद्याः स्यात् पलाई-
कम् ।

तण्डुलीयरसैर्यामं यामं वासारसेस्तथा ॥

संमर्द्य च क्रियां कृत्वा चर्मैः संशोष्य तं पुनः ।

सरावसंपुटे कृत्वा पचेद्दन्त्योपलैर्भिषक् ॥

एवं सप्तपुटेर्नागो भक्ष्योभवति निश्चितम् ।

द्विगुणोऽयं भ्रुवं हन्यात् प्रमेहानखिलानपि ॥”

इति वैद्यदर्पणः ॥

सीसपत्रकं, क्ली, सीसकम् । इति हेमचन्द्रः ॥

सीडण्डः, पुं, सिंहण्डह्रस्वः । झुङ्गी । इत्यमरः । २ ।
४ । १०५ ॥

सु, गतो । ऐङ्गव्यं । प्रसवे । इति कविकल्पद्रुमः ॥

(भ्वा०-पर०-सक०-अनिट् ।) सवति । इति

दुर्गादासः ॥

सु, ज गतो । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-उभ०-

सक०-अनिट् ।) ज, सुसाव सुपुवे । इति दुर्गा-

दासः ॥

सु, व्य, निर्भरम् । इत्यमरः । १ । ४ । १२ ॥ (यथा,

महाभारते । १ । १५८ । १६ ।

“विदित्वा व्यवसिन्ध्यामि यद्यपि स्यात् सुदु-
ष्करम् ॥”)

पूजा । इत्यमरः । १ । ४ । ५ ॥ (शोभनम् । यथा,
मनुः । ७ । ३१ ।

“प्रवेत्तुं शक्यते दण्डः सुसहायेन धीमता ॥”)

अनुमतिः । कण्ठम् । सञ्चिः । इति मेदिनी ॥

अनायासः । इति भरतेकार्यसंग्रहः ॥ उप-

सर्गविशेषः । यथा । सुपूजानायासातिशयेषु ।

इति मुग्धबोधटीकायां दुर्गादासः ॥ सप्तम्या

वहुवचनविभक्तिः । इति व्याकरणम् ॥

सुकण्टका, क्ली, (सुकण्टकोऽस्याः ।) हृत-

कुमारी । इति राजनिर्घण्टः ॥